Lietas arhīva Nr. 106AA-0001-19/4
ECLI:LV:ZAT:2019:0124.1A73010218.8.S
Lieta Nr.1A73010218

SPRIEDUMS

Jelgavā 2019.gada 24.janvārī

Zemgales apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente Inga Akmeņlauka
tiesneši Juris Siliņš un Raimonds Rinčs
izskatīja apelācijas kārtībā rakstveida procesā administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar SIA „/Nosaukums/" apelācijas sūdzību par Zemgales rajona tiesas 2018.gada 12.septembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

2018.gada 9.februārī Jūrmalas pilsētas Pašvaldības policijas inspektors Valsts amatpersona sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu ZZ Nr.617645 (turpmāk – *Protokols*) par to, ka 2018.gada 26.janvārī plkst.1.50 konstatēts, ka pārvadātāja SIA /Nosaukums/ pasažieru taksometrs */TL marka/*, valsts reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, veica pasažieru komercpārvadājumus (piedaļījās ceļu satiksmē) Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā ar ieslēgtu īpašo izgaismoto pazīšanās zīmi (plafonu) un ar ieslēgtu gaismas kontrolsignālu, kas ir piestiprināts taksometra salonā aiz priekšējā stikla, bet minētajam taksometram nebija Jūrmalas pilsētas domē izsniegta licences kartīte. *Protokolā* norādīts, ka pārkāpts Ministru kabineta 2012.gada 3.jūlija noteikumu Nr.468 *„Noteikumi par pasažieru pārvadāšanu ar viegliem taksometriem"* 9.1. apakšpunkts. SIA /Nosaukums/ darbības kvalificētas pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{36} panta piektās daļas.

Ar Jūrmalas pilsētas domes Administratīvās komisijas 2018.gada 7.marta lēmumu Nr. D58/231 (turpmāk – *Iestādes lēmums*) SIA /Nosaukums/ uzlikts naudas sods 210 *euro*.

2018.gada 3.aprīlī Zemgales rajona tiesā saņemta SIA /Nosaukums/ sūdzība, kurā lūgts atcelt *Iestādes* 2018.gada 7.marta lēmumu un izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.
Ar Zemgales rajona tiesas 2018.gada 12.septembra spriedumu atstāts negrozīts *Iestādes* 2018.gada 7.marta lēmums, bet SIA /Nosaukums/ sūdzība noraidīta.

2018.gada 25.septembrī Zemgales rajona tiesā saņemta SIA /Nosaukums/ apelācijas sūdzība. Ar Zemgales rajona tiesas 2018.gada 28.septembra lēmumu SIA /Nosaukums/ apelācijas sūdzība atstāta bez virzības, nosakot termiņu lēmumā minēto trūkumu novēršanai. 2018.gada 24.oktobrī Zemgales rajona tiesā saņemta SIA */Nosaukums/* apelācijas sūdzība pēc trūkumu novēršanas.
Apelācijas sūdzībā sūdzības iesniedzējs SIA /Nosaukums/ pārstāvis /pers. C/ lūdz atcelt pirmās instances tiesas spriedumu un izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.
Pamatojot savu lūgumu, sūdzības iesniedzējs norāda, ka tiesa nonāca pie secinājuma, ka 2018.gada 26.janvārī plkst.1.23, taksometra vadītājs, nogādājot pasažieri Jūrmalā, atradās Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā ar ieslēgtu taksometra pazīšanas zīmi (plafonu) un ar ieslēgtu gaismas kontrolsignālu bez pasažieriem, tādējādi veica pasažieru komercpārvadājumus Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā bez attiecīgās atļaujas (licences). Tiesa norādīja - ja taksometram abas pazīšanas zīmes ir ieslēgtas, tas ir brīvs, tātad piedāvā savus pakalpojumus un ir gatavs uzņemt pasažierus, un, kamēr taksometrs nav iebraucis Rīgas pilsētas pašvaldības teritorijā, pazīšanas zīmei jābūt izslēgtai.
Sūdzības iesniedzējs norāda, ka pieņēmums par to, ka taksometra vadītājs bija gatavs uzņemt pasažierus Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā, ir nepamatots, jo taksometra pārbaudes laikā netika piefiksēti nekādi potenciālie pasažieri vai pieņemtie izsaukumi. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka tiesa nepamatoti apšaubīja to, ka taksometra vadītājs kārtojis ar brauciena beigām saistītas darbības.
Sūdzības iesniedzējs vērš uzmanību uz to, ka taksometra vadītājs ievēroja Ministru kabineta 2012.gada 3.jūlija noteikumu Nr.468 *„Noteikumi par pasažieru pārvadāšanu ar vieglajiem taksometriem"* 8.1. un 8.3.apakšpunktu prasības, jo taksometra skaitītājam ir tikai trīs darbības režīmi: „brīvs" - braukšanas maksas funkcija ir izslēgta, „aizņemts" - braukšanas maksas funkcija aktivizēta, „maksa" - norādīta maksa par braucienu (redakcija ir spēkā uz pārkāpuma izdarīšanas brīdī). Sūdzības iesniedzējs norāda, ka, izmantojot režīmu „aizņemts" tiek aktivizēta maksāšanas funkcija, kas nozīmē, ka taksometrā var braukt tikai par maksu. Turklāt netika ņemts vērā apstāklis - kādā veidā, nepārkāpjot likumu, taksometrs var atgriezties no Jūrmalas Rīgas administratīvajā teritorijā.
Sūdzības iesniedzējs apelācijas sūdzībā atsaucas uz Autopārvadājumu likuma 1.panta 18.^{1} punktu, 29.panta otro daļu, 35.panta otro daļu (likuma redakcijā līdz 2018.gada 28.februārim), Ministru kabineta 2012.gada 3.jūlija noteikumu Nr.468 *„Noteikumi par pasažieru pārvadāšanu ar vieglajiem taksometriem"* 8.4. un 9.1.punktu un norāda, ka 2018.gada 26.janvārī taksometrā tika uzstādīts skaitītājs, kas iekļauts Valsts ieņēmumu dienesta reģistrā un atbilst Ministru kabineta 2014.gada 11.februāra noteikumu Nr.96 *„Nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtība"* prasībām. Turklāt skaitītāja lietošanas noteikumos norādīts, ka, braucot pie klienta skaitītāja režīmā „brīvs", jumta pazīšanas zīme (plafons) ir ieslēgta atbilstoši Ministru kabineta noteikumu Nr.468 *„Noteikumi par pasažieru pārvadāšanu ar vieglajiem taksometriem"* 8.1. un 8.3.apakšpunktu prasībām.
Sūdzības iesniedzējs norāda uz vienu no tiesas argumentiem – ja taksometram abas pazīšanas zīmes ir ieslēgtas, tas nozīmē, ka tas ir brīvs, tātad piedāvā savus pakalpojumus un gatavs uzņemt pasažierus, un, kamēr taksometrs nav iebraucis Rīgas pilsētas administratīvajā teritorijā, pazīšanas zīmēm jābūt izslēgtām. Sūdzības iesniedzējs vērš uzmanību uz to, ka šeit saskatāma pretruna ar Ministru kabineta noteikumu Nr.468 *„Noteikumi par pasažieru*

pārvadāšanu ar vieglajiem taksometriem" 8.3.apakšpunkta prasībām, jo taksometra skaitītājam ir tikai trīs darbības režīmi: „brīvs", „aizņemts" un „maksa".

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka tiesa nav ņēmusi vērā, ka taksometrs aprīkots tādējādi, ka darbinieka kontroles nolūkā tehniski nav iespējams izslēgt pazīšanas zīmi, neieslēdzot skaitītāju. Gadījumā, ja uzņēmuma kontroles darbinieks redzētu braucošu uzņēmuma taksometru ar ieslēgtu pazīšanas zīmi, viņš secinātu, ka mašīnā nevar būt pasažieri. Ja pasažieris būtu mašīnā, tad saprotams, ka notiek pasažieru pārvadāšana, kuras rezultātā nauda netiks iemaksāta uzņēmuma kasē. Savukārt, ja taksometru brauc ar ieslēgtu pazīšanas zīmi, tad ir saprotams, ka ir ieslēgts skaitītājs, nauda tiks iekasēta uzņēmuma kasē un nav nepieciešams pārbaudīt, vai tur brauc kāds pasažieris. Sūdzības iesniedzējs norāda, ka tehniski šīs funkcijas ir saistītas.

Turklāt sūdzības iesniedzējs norāda, ka tiesa nav pareizi piemērojusi un interpretējusi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[36] panta piektās daļas nosacījumus, saskaņā ar kuriem ir paredzēts sods par pasažieru un kravas komercpārvadājumu veikšanu bez noteiktā kārtībā izsniegtas licences kartītes vai Eiropas Kopienas atļaujas kopijas, nevis piedāvājumu to darīt. Pat ja pieņem, ka vadītājs potenciāli gatavojās šim piedāvājumam vai piedāvāja attiecīgu pakalpojumu, tad vajadzēja to konstatēt, nevis balstoties tikai uz degošu pazīšanas zīmi, bet veicot attiecīgu pārbaudi, piesaistot potenciālo pasažieri, kurš izteiktu vadītājam lūgumu veikt pārvadājumu, uz ko saņemtu piekrišanu. Sūdzības iesniedzējs norāda, ka tas netika darīts, turklāt neviens Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[36] panta noteikums neparedz sodu par gatavošanos izdarīt kaut kādu pārkāpumu. Turklāt minētais pants ir imperatīva tiesību norma un to nevar tulkot citādi vai paplašināti.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka tiesa, pieņemot spriedumu, paplašināti tulkojusi minēto tiesību normu, padarot vadītāju par vainīgu. Šī panta noteikumi neparedz sodu par braukšanu ar ieslēgtu pazīšanas zīmi. Sūdzības iesniedzēja ieskatā, tas nozīmē, ka tiesas argumenti balstās tikai uz pieņēmumiem, ka taksometra vadītājs gatavojies izdarīt administratīvo pārkāpumu un uzņemt pasažierus. Šādu pieņēmumu var piemērot jebkuram cilvēkam, ka viņš gatavojas izdarīt pārkāpumu.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka tiesa nepamatoti nav ticējusi tam, ka taksometra vadītājs tieši tajā laikā varēja kārtot savas personīgās vajadzības. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka pieņēmums par to, ka taksometra vadītājs bija gatavs uzņemt pasažierus Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā, ar lietas materiāliem nav apstiprināts. Turklāt netika ņemta vērā Kriminālprocesa likuma 19.panta trešā daļa, kas nosaka, ka visas sapratīgās šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[21] pantu, apgabaltiesa administratīvā pārkāpuma lietu izskata rakstveida procesā, jo nesaskata pamatu pēc savas iniciatīvas pieņemt lēmumu sūdzību izskatīt tiesas sēdē.

Par iesniegto apelācijas sūdzību *Iestādes* pārstāve /pers. F/ iesniegusi rakstveida paskaidrojumu, kurā lūdz noraidīt SIA /Nosaukums/ apelācijas sūdzību.

Iestādes pārstāve /pers. F/ norāda, ka no lietas materiāliem secināms, ka SIA /Nosaukums/ administratīvā pārkāpuma brīdī ir sniedzis taksometru pakalpojumus, jo atbilstoši 2012.gada 3.jūlija Ministru kabineta noteikumu Nr.468 *„Noteikumi par pasažieru pārvadāšanu ar vieglajiem taksometriem"* 8.punktā noteiktam - ja īpaša izgaismota taksometru pazīšanas zīme, kas ir nostiprināta uz transportlīdzekļa jumta ir ieslēgta, tas nozīmē, ka taksometrs ir brīvs, un izslēgta, ka tas ir aizņemts. Savukārt, gaismas kontrolsignāls, kas ir piestiprināts taksometra salonā aiz priekšējā stikla, ieslēdzas vai izslēdzas reizē ar pazīšanas zīmi. *Iestādes* pārstāve uzskata, ka abu šo gaismas elementu ieslēgšana nozīmē, ka taksometrs ir brīvs un piedāvā sniegt pakalpojumu – uzņemt pasažierus. Turklāt faktam, ka, pārkāpuma konstatēšanas brīdī, taksometrā neatradās pasažieri nav nozīmes, jo taksometru pakalpojumu sniegšanu apliecina tas, ka taksometram bija ieslēgtas pazīšanās zīmes. Tādējādi potenciālajiem pasažieriem ir norādīts, ka taksometru pārvadātājs sniedz pakalpojumus, proti, taksometrs ir brīvs pasažieru uzņemšanai.

Iestādes pārstāve /pers. F/ norāda, ka tamlīdzīga atziņa par taksometru pakalpojumu sniegšanu pausta arī tiesu praksē – „brīvs taksometrs ar izgaismotu pazīšanās zīmi ir tāds, kas piedāvā savus pakalpojumus potenciālajiem pasažieriem ar nolūku gūt peļņu - nodarbojas ar komercdarbību, jo komercdarbība ietver sevī ilgstošu procesu, tajā skaitā arī pakalpojumu piedāvāšanu, nevis tikai brīdi, kurā notiek reāla pakalpojuma pirkšana. Nosakot kārtību kādā veicama pasažieru pārvadāšanā ar vieglajiem taksometriem, Ministru Kabinets ņēmis vērā vieglo taksometru tehniskās iespējas, lai 2012.gada 3.jūlija noteikumu Nr.468 8.punkta l. un 3.apakšpunkta prasības var tikt izpildītas un ne Autopārvadājumu likums, ne Ministru kabineta 2012.gada 3.jūlija noteikumi Nr.468 nenosaka, ka taksometra vadītājam, izslēdzot pazīšanās zīmi un gaismas kontrolsignālu, automātiski ir jāieslēdz taksometra skaitītājs, kā arī tas ir neloģiski, jo taksometrs ir jāved uz servisu vai tehnisko apskati u.c., kad taksometra pakalpojumi netiek sniegti" *(sk. Rīgas apgabaltiesas 2016.gada 14.jūnija spriedumu lietā Nr. 129088715; spriedums lietā Nr. 128026316)*.

Iestādes pārstāve uzskata, ka SIA /Nosaukums/ pārkāpa Autopārvadājumu likuma 35.pantā noteikto ierobežojumu, jo nav ievērojusi, ka pasažieru komercpārvadājumus ar vieglo taksometru drīkst veikt tikai tad, ja pārvadātājs ir saņēmis speciālo atļauju (licenci), ko izsniedz pašvaldība. *Iestādes* pārstāve norāda, ka speciālā atļauja (licence) dod tiesības veikt vieglo taksometru pārvadājumus tikai attiecīgajā administratīvajā teritorijā, kā arī nogādāt pasažieri uz jebkuru citu vietu ārpus šīs teritorijas.

Iestādes pārstāve /pers. F/ norāda, ka SIA /Nosaukums/ izdarīšanas brīdī nav bijusi licence vieglo taksometru komercpārvadājumu veikšanai Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā, tādējādi tam nav tikusi izsniegta arī licences kartīte, līdz ar to nebija tiesību sniegt taksometru pakalpojumus Jūrmalā.

Iestādes pārstāve /pers. F/ norāda, ka *Iestādes* rīcībā nav oficiālas informācijas par taksometru aprīkojuma darbības mehānismu, tas ir, pazīšanas zīmes ieslēgšanas/izslēgšanas ietekmi uz skaitītāja darbību, bet, izskatot līdzīgas administratīvo pārkāpumu lietas, *Iestāde* ir saņēmusi vairāku taksometru pārvadātāju mutvārdu paskaidrojumus attiecībā uz taksometra aprīkojuma darbību. Daļa taksometru pārvadātāju ir norādījuši, ka tehniski nav iespējams izslēgt pazīšanas zīmi, neieslēdzoties skaitītājam. Taču atsevišķi taksometru pārvadātāji ir atzinuši, ka tehniski ir iespējams nodrošināt, ka izslēdzoties pazīšanas zīmei, skaitītājs neieslēdzas, taču tam ir nepieciešama ievērojami dārgāka taksometra aprīkojuma sistēma. Taksometru pārvadātāji parasti neizvēlas ar tādu aprīkot taksometrus, jo tas finansiāli nav izdevīgi. *Iestādes* pārstāve /pers. F/ norāda, ka *Iestādes* rīcībā ir Jūrmalas pašvaldības policijas darbinieku sniegtā informācija par to, ka novērojams, ka taksometru pārvadātāju, kuriem nav licence taksometru pakalpojumu sniegšanai Jūrmalā, taksometri pa Jūrmalas pilsētas administratīvo teritoriju pārvietojas bez ieslēgtas pazīšanas zīmes.

Iestādes pārstāve /pers. F/ uzskata, ka no minētā secināms, ka apstāklis, ka ar atsevišķu taksometru aprīkojumu nav iespējams nodrošināt prasības par pazīšanas zīmes izslēgšanas ievērošanu, tomēr tas neattaisno Administratīvā pārkāpuma kodeksa 149.[36] panta piektajā daļā noteiktā pārkāpuma izdarīšanu, īpaši ņemot vērā to, ka citi taksometru pārvadātāji, kuri ar pārkāpuma izdarītāju atrodas salīdzinošā situācijā (tiem arī nav licences taksometru pārvadājumu veikšanai Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā), ir raduši tehnisku risinājumu un spēj nodrošināt, ka to taksometri pēc pasažieru izlaišanas Jūrmalā izslēdz pazīšanas zīmi.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi pierādījumus un administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā sprieduma pamatojumu, apelācijas sūdzībā minētos motīvus, Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir tiesisks un pamatots, tāpēc tā atcelšanai un administratīvā pārkāpuma lietas izbeigšanai nav pamata, bet sūdzības iesniedzēja /pers. C/ apelācijas sūdzība noraidāma kā nepamatota.

Pirmās instances tiesa, atzīstot, ka *Iestādes* lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, rīkojās atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodeksa 289.[13] panta nosacījumiem, un pamatoti pievienojās sniegtajai motivācijai, no jauna visus pierādījumus detalizētāk neizvērtēja. Arī Zemgales apgabaltiesa, atzīstot, ka pierādījumi *Iestādes* lēmumā, kā arī pirmās instances tiesas spriedumā ir izvērtēti, atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodeksa 289.[13] panta nosacījumiem pievienojas šajos nolēmumos norādītajai motivācijai, no jauna pierādījumus detalizēti neizvērtē un neatkārto jau norādītos pierādījumus un atzinumus.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 272.pants paredz, ka, institūcijai (amatpersonai) izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības.

Apgabaltiesa atzīst, ka SIA /Nosaukums/ vainīgums administratīvā pārkāpuma protokolā norādītā pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīts ar minētajos nolēmumos norādītajiem un pareizi novērtētiem pierādījumiem, kas ir iegūti ar noteiktiem pierādīšanas līdzekļiem un ir pietiekami vainīguma konstatēšanai. Šajos nolēmumos ietvertais pierādījumu izvērtējums ir pareizs un pilnībā pietiekams, administratīvā pārkāpuma kvalifikācija ir pareiza.

Gan *Iestāde*, gan pirmās instances tiesa nolēmumos atsaukusies uz Autopārvadājuma likumu un tobrīd - līdz 2018.gada 20.martam spēkā esošajiem Ministru kabineta noteikumiem.

Atbilstoši Autopārvadājuma likuma 35.panta pirmajai daļai pasažieru pārvadājumus ar vieglo taksometru drīkst veikt tikai tad, ja pārvadātājs ir saņēmis speciālu atļauju (licenci), ko izsniedz pašvaldība. Tā apstiprina licencēšanas noteikumus un vieglo taksometru stāvvietu izvietojumu, kā arī nosaka pašvaldības atšķirības zīmi un tās izvietojumu ārpusē uz taksometra virsbūves.

Jūrmalas pilsētas domes 2011.gada 21.jūlija saistošie noteikumi Nr.2 8 *„Par speciālās atļaujas (licences) un ar to saistīto dokumentu izsniegšanu regulāro pasažieru pārvadājumu ar autobusiem un pasažieru pārvadājumu ar vieglajiem taksometriem veikšanai Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā”* nosaka kārtību, kādā Jūrmalas pilsētas dome izsniedz, pagarina vai anulē speciālās atļaujas (licences) un licences kartītes regulāro pasažieru pārvadājumu un pasažieru pārvadājumu ar vieglajiem taksometriem veikšanai Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā.

Autopārvadājuma likuma 35.panta panta otrā daļa paredz, ka speciālā atļauja (licence) dod tiesības veikt vieglo taksometru pārvadājumus tikai attiecīgajā administratīvajā teritorijā, kā arī nogādāt pasažieri uz jebkuru citu vietu ārpus šīs teritorijas. Kārtību kādā veicama pasažieru pārvadāšana ar vieglajiem taksometriem nosaka Ministru Kabinets.

Atbilstoši Ministru kabineta 2012.gada 3.jūlija noteikumu Nr.468 „*Noteikumi par pasažieru pārvadāšanu ar vieglajiem taksometriem*”, kas bija spēkā uz pārvadātājam inkriminētā pārkāpuma izdarīšanas brīdi, 8.punktam - taksometra aprīkojums atbilst normatīvajos aktos par ceļu satiksmi noteiktajām prasībām, kā arī papildus ir aprīkots un apgādāts ar pazīšanas zīmi – īpašu izgaismotu taksometru pazīšanas zīmi, kas ir nostiprināta uz transportlīdzekļa jumta. Pazīšanas zīme ir ieslēgta, ja taksometrs ir brīvs, un izslēgta, ja tas ir aizņemts (8.panta 1.apakšpunkts), kā arī taksometrs ir aprīkots un apgādāts ar gaismas kontrolsignālu, kas ir piestiprināts taksometra salonā aiz priekšējā stikla un ieslēdzas vai izslēdzas reizē ar pazīšanas zīmi (8.punkta 3.apakšpunkts).

No minētā izriet, ka pazīšanas zīme un gaismas kontrolsignāls var būt ieslēgts tikai gadījumā, ja taksometrs ir brīvs, proti, iespējams veikt komercdarbību pārvadāt pasažierus. Brīvs taksometrs ar izgaismotu taksometra pazīšanas zīmi ir tāds, kas piedāvā savus pakalpojumus potenciālajiem pasažieriem ar nolūku gūt peļņu – nodarbojas ar komercdarbību, jo komercdarbība ietver sevī ilgstošu procesu, tajā skaitā arī pakalpojuma piedāvāšanu, nevis tikai brīdi, kurā notiek reāla pakalpojums pirkšana. Šādas atziņas izteiktas tiesu praksē (*Rīgas apgabaltiesas 2016.gada 14.jūnija spriedums lietā Nr.129088715*).

Izskatāmajā lietā konstatēts, ka SIA /Nosaukums/ nebija Jūrmalas pilsētas pašvaldības izsniegtas licences kartītes pakalpojuma sniegšanai Jūrmalā, tāpēc pirmās instances tiesa pamatoti atzina, ka pārvadātāja taksometrs nedrīkstētu piedāvāt savus pakalpojumus un uzņemt pasažierus Jūrmalā. Tiesa pamatoti pievienojās *Iestādes* viedoklim, ka taksometra pārvadājuma komercdarbība nav saistīta tikai ar pasažieru iekāpšanas, braukšanas un izkāpšanas brīdi, proti, ar faktisku pasažiera pārvadājuma veikšanu, bet gan ar sava pakalpojuma piedāvāšanu, ar savām speciālajām pazīšanas zīmēm parādot, ka taksometrs sniedz savus pakalpojumus, ir brīvs un gatavs uzņemt pasažierus.

Apgabaltiesa atzīst pirmās instances tiesas atzinumu par pamatotu, kā arī nav pamata uzskatīt, ka pārvadātājam inkriminētā likuma norma tulkota paplašināti. Apgabaltiesa pievienojas tiesu praksē paustajai atziņai, ka komercdarbība ietver sevī ilgstošu procesu, tajā skaitā arī pakalpojuma piedāvāšanu, nevis tikai brīdi, kurā notiek reāla pakalpojuma pirkšana. Pārvadātāja taksometra pazīšanas zīmes pēc pasažiera izlaišanas Jūrmalā nebija pamata ieslēgt, jo pārvadātājam nebija Jūrmalas licences kartītes, un šādu zīmju ieslēgšana nozīmē pakalpojuma piedāvāšanu.

No lietas materiāliem redzams, ka pašvaldības policijas darbinieki ievēroja pārvadātāja taksometru stāvlaukumā ar jau ieslēgtu pazīšanas zīmi un gaismas kontrolsignālu un novēroja to apmērām piecas minūtes, un šajā laikā, kad taksometrs stāvēja uz vietas stāvlaukumā, neviens pasažieris taksometrā par braucienu nenorēķinājās, no taksometra neizkāpa un prom nedevās.

Apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa pamatoti nav atzinusi par ticamu pārvadātāja paskaidrojumu, ka taksometra vadītājs kārtojis ar brauciena beigām saistītās darbības. Sūdzības iesniedzējs apelācijas sūdzībā nav norādījis, kādas darbības taksometra vadītājam bija nepieciešams veikt ar ieslēgtu pazīšanas zīmi un gaismas kontrolsignālu, turklāt pasažieris par braucienu jau bija norēķinājies un devies prom.

Līdz ar to apgabaltiesa pievienojas gan *Iestādes*, gan pirmās instances tiesas nolēmumos izdarītajam secinājumam, ka lietā noskaidrotie apstākļi liecināja par neatļautu pakalpojuma piedāvāšanu un gatavību uzņemt pasažierus vietā, kur pārvadātājam nebija izsniegta licences kartīte.

Apelācijas sūdzībā kā papildus arguments norādīts apstāklis, ka taksometra aprīkojums aprīkots tādējādi, ka tehniski neesot iespējams izslēgt pazīšanas zīmi, neieslēdzot skaitītāju, tas esot nepieciešams darbinieka kontroles nolūkā, jo izslēgta zīme liecina par pasažiera pārvadāšanu un skaitītāja ieslēgšanu.

No policijas darbinieka /Valsts amatpersona/ dienesta ziņojuma (25.lapa) redzams, ka SIA „/Nosaukums/” valdes loceklis /pers. C/ policijas iestādē paskaidroja, ka daļēji atzīst konstatēto pārkāpumu, jo taksometra vadītājs nebija paspējis izslēgt plafonu un gaismas kontrolsignālu pēc pasažiera atvešanas. Šāds pārvadātāja paskaidrojums ir pretrunā apelācijas sūdzībā norādītajam, ka pēc pasažiera izlaišanas pazīšanas zīme tika ieslēgta, jo tehniski neesot iespējams izslēgt pazīšanas zīmi, neieslēdzot skaitītāju.

Ne Autopārvadājuma likums, ne tobrīd spēkā esošie Ministru kabineta 2012.gada 3.jūlija noteikumi Nr.468, kā arī šobrīd spēkā esošie Ministru kabineta 2018.gad 6.marta noteikumi Nr. 148 „*Prasības plānošanas reģiona un republikas pilsētas speciālās atļaujas (licences) saņemšanai un kārtība, kādā veicami pasažieru komercpārvadājumi ar taksometru*” (spēkā no 2018.gada 21.marta) neparedz, ka taksometra vadītājam laikā, kad taksometra pakalpojumi netiek sniegti, izslēdzot pazīšanas zīmi un gaismas kontrolsignālu, automātiski būtu jāieslēdz taksometra skaitītājs. Pasažieru komercpārvadājumu noteikumi paredz, ka taksometra vadītājam ir pienākums ieslēgt skaitītāju, uzsākot pasažiera komercpārvadājumu.

Iestādes pārstāve rakstveida viedoklī norāda, ka tehniski ir iespējams nodrošināt, ka, izslēdzoties pazīšanas zīmei, skaitītājs neieslēdzas, taču tam ir nepieciešama ievērojami dārgāka taksometra aprīkojuma sistēma.

Apgabaltiesa atzīst, ka sūdzības iesniedzēja izvirzītais arguments par taksometra aprīkojuma tehniskajiem parametriem nevar būt par pamatu pārvadātāja attaisnošanai un administratīvā pārkāpuma lietas izbeigšanai. Pārvadātājam ir pienākums nodrošināt, lai tiktu ievērotas prasības, kas attiecas uz speciālās licences saņemšanu, pienākums ievērot kārtība, kādā veicami pasažieru komercpārvadājumi, kā arī pienākums nodrošināt taksometra aprīkojuma atbilstība noteiktajām prasībām. To noteic gan Autopārvadājumu likums, gan norādītie Ministru kabineta noteikumi, kas regulē pasažieru komercpārvadājumu veikšanu ar taksometru.

Apgabaltiesa atzīst, ka SIA /Nosaukums/ nebija nodrošinājusi, lai taksometra vadītājs ievērotu normatīvo aktu prasības, tāpēc tā pamatoti saukta pie administratīvās atbildības.

Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa ir izvērtējusi sūdzībā tiesai norādītos argumentus. To, cik ticamas pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, jāizvērtē, aplūkojot visus procesā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Tikai pastāvot saprātīgām šaubām, kuras nevar novērst, tās jāvērtē par labu pārkāpējam.

Zemgales apgabaltiesai, izvērtējot lietā iegūtos pierādījumus, nerodas šaubas par pārvadātāja SIA /Nosaukums/ vainīgumu inkriminētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā. Pārvadātāja vainīgums administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīts ar lietā iegūtiem un pārbaudītiem pierādījumiem, kas ir iegūti ar noteiktiem pierādīšanas līdzekļiem un ir pietiekami vainīguma konstatēšanai.

Apelācijas instances tiesā netika konstatēti kādi jauni apstākļi, kas norādītu uz pārvadātāja nevainīgumu un apstākļiem, kas radītu šaubas par administratīvā pārkāpuma sastāva esamību, kā arī netika konstatēti būtiski procesuāli pārkāpumi, kas varētu ietekmēt lietā pieņemto nolēmumu pamatotību.

Apgabaltiesa atzīst, ka nav pamata konstatēt Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.pantā norādītos apstākļus, kas nepieļautu lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā un izskatāmajā lietā būtu par pamatu lietas izbeigšanai, kā tas tiek lūgts apelācijas sūdzībā.

Apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa ir ievērojusi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32.panta nosacījumus, un juridiskai personai noteiktais sods ir izvēlēts atbilstoši likuma prasībām, ievērojot sankcijā paredzēto sodu. No lietas materiāliem redzams, ka juridiskā persona 2017.gadā divas reizes sodīta par taksometru pārvadājumu noteikumu pārkāpumiem, tāpēc sodu, kāds noteikts par izskatāmajā lietā konstatēto pārkāpumu, nav pamata atzīt par bargu.

Ievērojot minēto, Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir tiesisks un pamatots, tāpēc tas atstājams negrozīts, bet SIA /Nosaukums/ pārstāvja /pers. C/ apelācijas sūdzības apmierināšanai nav pamata, tāpēc tā noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{21}, 289.^{22} pantu Zemgales apgabaltiesa

nosprieda

Zemgales rajona tiesas 2018.gada 12.septembra spriedumu atstāt negrozītu, bet SIA /Nosaukums/ pārstāvja /pers. C/ apelācijas sūdzību noraidīt. Spriedums nav pārsūdzams.

Tiesnese referente I.Akmeņlauka

Tiesnesis J.Siliņš

Tiesnesis R.Rinčs